

Věděli jsme, že naši soudcové porušovali zákon jen pod tíhou situace — ačkoli ani to jsme nemohli schvalovati — a dnes nemůžeme než vítati, že jdou do sebe, vidouce marnost sebe větších obětí, a že se vrací k účtě k zákonu. Průběh valné schůze a literární projevy o ní naplňují i jinak opravdového přítele soudnictví uspokojením. Soudcovstvo se veřejně přiznává k chybě, kaje se z ní a slibuje nápravu — bezpečný to doklad, že naše soudcovstvo je, bohudík, v jádře zdravé. Vynikající členové Nejvyššího soudu ujímají se vedení a ukazují, kudy z dnešního, soudců nedůstojného stavu ven. Soudce nemá povinnosti zdolati stůj co stůj a co nejrychleji nával práce, jež se mu přiděluje, nýbrž jeho povinností je sloužiti právu a spravedlnosti, a to ovšem horlivě a co nejsvědomitěji; bude-li tak činiti, nebudou od soudů odcházeti strany roztrpčené tím, že se ani k slovu nedostaly, a bude tedy nejen vzrůstat víra ve spravedlnost, nýbrž i vážnost soudcovského stavu a důvěra v něj. A soudcové sami najdou zase svou lásku k povolání a naplnění budou vnitřní spokojeností z díla svědomitě vykonaného. A nepochybují o tom, že »i to ostatní bude jim přidáno.«

Passivní resistance? Četli a slyšeli jsme tato slova brzy po valné schůzi soudcovstva. Než ten, kdo v této souvislosti těchto slov užívá, prozrazuje, že nemá správný pojem ani o podstatě soudnictví ani o významu pasivní resistance. Pasivní resistance předpokládá: pro jistou technickou činnost jsou dány předpisy, ale předpisy zastaralé, dané pro zcela jiné poměry, tedy nepotřebné, takže nedbáním jich se činnost, o niž jde, jenom zlepší. Návrát k těmto předpisům znamená naproti tomu zhoršení dosavadní činnosti a má za účel právě jenom to, aby toto zhoršení se pocíťovalo.

Postavte naproti tomu činnost soudcovskou, při níž je důkladné a pravdivé zjištění skutkového děje hlavní a nezbytnou podmínkou správnosti rozhodnutí, srovnejte s tím výsledky, k nimž se dospěje, zachovávají-li se předpisy procesní, s výsledky, jaké se objevují, nedbá-li se těchto předpisů — a zastydíte se, že jste vůbec slova o pasivní resistenci vyslovili.

Osnova zákona o tisku a osnova zákona o ochraně cti staly se širší veřejnosti v plném znění přístupnými otištěním v časopise »Věstník československých novinářů« č. 5. Osnova zákona o tisku, čítající 93 paragrafů, je rozdělena na čtyry hlavy. První obsahuje ustanovení obecná, druhá tiskový řád (výroba a rozšiřování tiskopisů), ustanovení pořádková, oddíl o pravdivosti tiskových zpráv, který upravuje především na novém základě instituci tiskové opravy, dále předpisy o tiskopisech ohrožují-

cích mládež a ustanovení trestní. Hlava třetí jedná o trestných činech spáchaných tiskem. Oddíl o trestní odpovědnosti doplňuje odpovědnost podle obecných zásad odpovědností za tiskovou nedbalost celkem podle zásad platných v právu dříve rakouském. Další oddíl uvádí trestné činy záležející jen v uveřejnění zprávy tiskem (trestná uveřejnění), načež následují předpisy o řízení ve věcech tiskových. Tu sluší upozorniti na předpisy o tiskovém zabavení, o uveřejnění rozsudku, o postavení t. zv. osob zúčastněných v řízení tiskovém, jakož i o zproštění svědecké povinnosti osob činných z povolání v podniku časopiseckém, pokud jde o otázky směřující ke zjištění osob za zprávu trestně odpovědných. Následuje důležitý oddíl o kmetských soudech, složených ze dvou soudců z povolání a ze dvou kmetů, příslušných pro hlavní přelíčení o zločinech a přečinech spáchaných tiskem a pro odvolací líčení o takových přestupcích. O zastavení působnosti kmetských soudů platí ustanovení zákona ze dne 15. dubna 1920, č. 268 Sb. z. a n., o dočasném zastavení působnosti porot. V hlavě čtvrté následují ustanovení přechodná a závěrečná. — Osnova zákona o ochraně cti reformuje především a unifikuje jednotlivé skutkové podstaty urážek na cti podle vzoru osnovy trestního zákona, avšak s některými významnými změnami. Nově jsou upraveny zásady o právu žalobním, v platném právu v mnohých směrech velmi mezerovité. Pokud jde o řízení, recipuje osnova ze zákona č. 124/1924 o tiskových urážkách předpisy o obligatorním smírčím řízení, které rozšiřuje i na urážky jiné. Nebyla-li urážka spáchána tiskem, vykoná smírčí řízení t. zv. soudní důvěrník neb úředník soudní kanceláře. K obsahu těchto významných zákonodárných návrhů se ještě vrátíme.

Almanach čs. právníků, který vyjde v říjnu k sjezdu právníckému v Bratislavě, bude obsahovati obšírné životopisy s úplnou bibliografií českých, slovenských i rusínských právníků, kteří byli činní jako ministři, diplomati, presidenti centrálních úřadů, profesori vysokých škol a obchod. akademií, úředníci v autonomní, politické, soudní, finanční, poštovní, železniční, horní a bankovní službě. Mimo to budou tam životopisy poslanců, senátorů, finančníků, národohospodářů, básníků, belletristů, hudebních kritiků, skladatelů, malířů, legionářů, těch, kdo za světové války účastnili se odboje, Sokolů, turistů, pěstitelů vlastivědy, filosofů, mecenášů, archeologů, sociologů, přátel starožitností, osvětových pracovníků, historiků, vynálezců, pracovníků v charitě, pacifismu a sociální péči, jakož i vědátorů, členů české akademie, král. č. společnosti nauk a to jak v čs. repu-